

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/53/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724202916
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8724202916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Radomskej a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpeného procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny M., dieťa rodičov matky U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., Z. Č. M. XX, XXX XX M. a otca W. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/XX, XXX XX B., o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 27P/83/2024 - 72 zo dňa 17.03.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka podaným návrhom doručeným 16.07.2024 súdu prvej inštancie domáhala sa vydania rozhodnutia, ktorým by súd zmenil rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 30.03.2021, č. k. 1P/126/2020 - 28 v časti výživného tak, že otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého U., nar. XX.XX.XXXX vo výške 190 eur mesačne, počnúc dňom 01.07.2024, vždy do 20.-tého dňa v mesiaci k rukám matky.

K podanému návrhu sa otec na informatívnom stretnutí vyjadril, že nesúhlasí s návrhom matky a súčasne podal na súd prvej inštancie návrh na zníženie výživného dňa 02.10.2024.

Zo správy kolízneho opatrovníka z 02.10.2024 vyplýva, že sa pridriava návrhu matky a je za zvýšenie výživného v prospech maloletého dieťaťa.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pod č. k. 27P/83/2024 dňa 17.03.2025 tak, že:

I. M e n í rozsudok Okresného súdu Kežmarok, číslo konania KK-1P/126/2020-28 zo dňa 30.03.2021 v časti výživného tak, že otec W. P., nar. XX.XX.XXXX, je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého U. U., nar. XX.XX.XXXX, sumou 140,- eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, počnúc dňom 16.07.2024.

II. Dižné výživné za obdobie od 16.07.2024 do 17.03.2025 vo výške 480,- eur je otec p o v i n n ý uhradiť k rukám matky v lehote do 31.12.2025.

III. Návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného je potrebné porovnať s okolnosťami dôležitými pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Podľa súdu prvej inštancie hmotnoprávnou podmienkou v zmysle Zákona o rodine, aby mohol súd pristúpiť k zmene vyživovacej povinnosti, je zmena pomerov na strane oprávneného, teda maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča, ktorý je zaviazaný plnením výživného. Na strane oprávneného dieťaťa to môžu byť zmeny v súvislosti so začiatkom školskej dochádzky, zmeny stupňa školského systému, ako aj vyšší vek a s tým súvisiace výdavky na stravu, ošatenie, drogériu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že naposledy o výživnom bolo rozhodnuté 30.03.2021, kedy rozsudkom súd zaviazal povinného otca prispievať na výživu maloletého sumou 80 eur mesačne.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že zmena pomerov na strane maloletého okrem vyššieho veku nastala aj v tom, že začal chodiť do 5. ročníka, t.j. druhý stupeň základnej školy. Začal chodiť na voľnočasovú aktivitu - futbal. Zároveň mal súd preukázané, že sa zmenil charakter potrieb maloletého, a to tým, že sa zvýšili náklady týkajúce sa na školu, školné ročne 240 eur a na voľnočasové aktivity mesačný poplatok 25 eur za futbal. Maloletý rastie, aj náklady na ošatenie sa zvýšili o 70 až 90 eur štvrťročne, náklady na obnovu o 30 až 40 eur štvrťročne. S poukazom na majetkové pomery matky, u ktorej došlo k zmene zamestnaneckého pomeru, od 01.05.2024 sa zamestnala v Z. P. a. s. s čistým príjmom 900 eur. O maloletého sa stará vyslovene ona a pri určovaní výšky výživného poukázal súd prvej inštancie predovšetkým na tú skutočnosť, že na strane otca od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene zamestnávateľa. V čase posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti deklaroval otec čistým príjmom v sume 727 eur a od 17. 12. 2024 je zamestnaný v spoločnosti G. SK a. s. so sídlom v V., pričom jeho minimálna mzda je 816 eur v hrubom, čo predstavuje čistú mzdu 663,50 eur. Za obdobie od apríla 2024 do septembra 2024 mu bola vyplatená provízia v sume 1 196,22 eur, čo za obdobie šiestich mesiacov je v priemere 199,37 eur mesačne v čistom. Podľa výpisov pracovných ponúk na stránke platy.sk sa pohybuje hrubý mesačný príjem v automobilovom priemysle od 1 092 eur do 2 425 eur, v priemere jeho čistý mesačný príjem vrátane provízií zohľadňujúc potencionálny príjem by mal dosahovať sumu 900 eur. Zároveň poukázal súd prvej inštancie na výdavky otca, úver v sume 340 eur, výdavky deklaroval vo výške 500 eur mesačne.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že od poslednej úpravy výšky vyživovacej povinnosti pred štyroch rokov došlo k podstatnej zmene pomerov nástupom maloletého na druhý stupeň základnej školy a zároveň sa zmenil aj charakter jeho potrieb. Na základe citovaných ustanovení, právnych predpisov a zistených skutočností súd dospel k záveru, že oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu o výške vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov na strane maloletého, a preto vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného a zmenil pôvodný rozsudok zo dňa 30.03.2021 v časti výživné tak, že zaviazal otca prispievať na výživné maloletého U. sumou 140 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol aj o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

III. Odvolanie otca a vyjadrenie účastníkov konania

4. Otec podal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, pričom argumentoval tým, že súd prvej inštancie neprihliadal na jeho finančnú situáciu a vychádzal z potencionálneho príjmu, pričom jeho čistý príjem je 850 eur až 880 eur, výdaje vo výške 805 eur. Žiadal o prehodnotenie rozhodnutia, nakoľko nie je schopný zvýšené výživné vo výške 140 eur platiť a zároveň žiadal v odvolaní vykonať testy DNA.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka stanoviskom zo dňa 12.05.2025, ktorá trvá na zvýšení výživného s poukazom na náklady jednak na maloletého, ale aj na bývanie, stravu, oblečenie a krúžky maloletého U..

6. K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník stanoviskom z 13.05.2025 a argumentoval tým, že otec sa nestará o syna, nestretáva so synom. S poukazom na vyjadrenia, vecné a správne rozhodnutie navrhuje potvrdiť.

7. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka, ako aj k vyjadreniu matky sa stanoviskom zo dňa 13.06.2025 vyjadril otec, pričom argumentoval tým, že tvrdenia matky sú nepravdivé. Kúpil U. mobil, oblečenie, školské potreby, darčeky na narodeniny, či X.. Nie je schopný platiť 140 eur, pretože po zaplatení výdavkov mu nezostáva na jeho životné potreby žiadna suma. Poukázal na svoj zdravotný stav a žiada súd, aby zväžil samotné zvýšenie výživného, resp. ponechal výživné na pôvodnej sume.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané v zmysle ustanovenia § 362 CSP oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané s poukazom na ustanovenie § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolane pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po konštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako bol vyvesený na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie a preto podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný potvrdil.

9. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia v rozsudku bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Odvolací súd má za to, že dôvodmi, ktoré uviedol odvolateľ v odvolaní ohľadom zníženia výživného na maloletého, resp. ponechania výživného v súčasnej výške, ktoré bolo určené rozsudkom z 30.03.2021 v sume 80 eur mesačne, ako aj v protinávruhu na zníženie výživného na maloletého U., sa vysporiadal už súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Odvolací súd v celom rozsahu potvrdil predmetný rozsudok, pretože uvedené dôvody, ako už konštatoval odvolací súd, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, keď presne poukázal na skutočnosti a dôvody smerujúce k zvýšeniu výživného na maloletého U. podľa návrhu matky.

10. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci, ktorý považuje za dostatočne zistený, pričom z uvedeného skutočného stavu vyvodil súd prvej inštancie aj správny právny záver. Čo sa týka samotného konania pred súdom prvej inštancie, odvolací súd nenašiel dôvod, prečo by sa odchyľil od záverov súdu prvej inštancie, a preto napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a zákonný. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva odvolací súd nasledovné argumenty.

11. Odvolací súd potom ako preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, pričom predmetom prieskumu s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia boli argumenty predostrené odvolateľom v odvolacom konaní, a tak bolo potrebné zo strany odvolacieho súdu predovšetkým posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky za daných skutkových okolností na prípadnú zmenu, resp. na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

12. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie podrobne zistil skutočný stav veci, ako aj všetky skutočnosti, ktoré boli zisťované a popísané na základe písomných dôkazov a na základe týchto aj dňa 17.03.2025 rozhodol. Na pojednávaní sa vyjadril tak otec, ako aj matka maloletého U., pričom súd prvej inštancie bezpochyby vykonal dokazovanie, ktoré bolo podstatou pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Z vyjadrenia matky, ako aj otca, boli zrejmé skutočnosti, z ktorých súd prvej inštancie pri vydaní svojho rozhodnutia bez akýchkoľvek pochybností vychádzal. S poukazom na príjmy tak otca, ako aj matky a predovšetkým na náklady, ktoré vyčíslila matka jednak v návrhu, ako aj na pojednávaní, súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné vzhľadom na všetky dôkazy, ktoré boli vykonané v konaní pred súdom prvej inštancie, výživné na maloletého U. zvýšiť. Pôvodným rozhodnutím z 30.03.2021, ktorým bol otec zaviazaný platiť výživné na maloletého U. vo výške 80 eur, ktoré nepostačuje na krytie jeho potrieb čo sa týka bývania, ošatenia, obuvi, ako aj voľnočasovej činnosti, pričom maloletý hrá futbal a v súčasnej dobe je žiakom 5. ročníka, tzn., že navštevuje druhý stupeň základnej školy, je preto potrebné zmeniť a výživné zvýšiť na 140 eur mesačne.

13. V súlade s vyhodnotením uvedených vyčíslení nákladov zo strany matky, ako aj vyjadrení otca k samotnému návrhu, ktorý od počiatku nesúhlasil so zvýšením výživného vzhľadom k tomu, že jeho príjem nepostačuje na to, aby platil zvýšené výživné s poukazom na to, že jeho príjem je okolo 850eur až 880 eur a jeho výdavky sú vo výške 805 eur. Dôvodil, že ak bude platiť zvýšené výživné, nezostáva mu na jeho živobytie žiadna suma, súd prvej inštancie aj napriek tejto argumentácii rozhodol napadnutým rozhodnutím. Z vykonaného dokazovania a predovšetkým z preukázaných nákladov na maloletého U. však správne vychádzal súd prvej inštancie, keď argumentoval v odôvodnení svojho rozhodnutia aj možnosťou potencionálneho príjmu na strane otca, ktorý v súčasnej dobe pracuje v V., kde sú oveľa výhodnejšie pracovné podmienky na získanie lepšie platenej práce, ako je tomu na Východnom Slovensku. Z vykonaného dokazovania, ako aj zo samotného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplývajú bezpochyby skutočnosti, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je zdôvodnené v súlade s ustanovením § 220 CSP a z ktorého odôvodnenia vychádzal aj odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj dôvodov odvolania uvedených odvolateľom.

14. Ohľadom argumentácie v časti rozsahu určenia vyživovacej povinnosti mal súd prvej inštancie za to, že nevyhovel v celom rozsahu návrhu matky, ktorá žiadala 190 eur výživné na maloletého U.. Správne rozhodol súd prvej inštancie o výške výživného 140 eur, pričom vyhodnotil uvedenú sumu v súlade s potrebami maloletého U.. Avšak nevyhovel ani návrhu otca na zníženie výživného, pretože považoval uvedené obidva návrhy za nedôvodné.

Čo sa týka určenia výživného v danom prípade odvolací súd mal na mysli v prvom rade nároky maloletého U., ktorý je v súčasnej dobe na druhom stupni základnej školy, zvýšili sa jeho nároky na oblečenie, stravu, ako aj voľnočasové vyžitie, nakoľko sa venuje futbalu. Ohľadom samotnej úhrady a nákladov v prospech maloletého U. v prvom rade poukazuje na to, že všetky finančné prostriedky vynakladá matka a odvolací súd má za to, že samotné zvýšenie na sumu 140 eur mesačne rozhodol súd prvej inštancie správne a v súlade aj s Metodickou príručkou na určenie výživného, ktorým disponuje Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorá je aj pomôckou pre určenie výživného v prospech maloletých detí.

15. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na obsah článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Takisto argumentuje odvolací súd článkom 5 Zákona o rodine, ktorým apeluje poukazom na obsah tohto článku, pričom v predmetnom rozhodnutí je potrebné zdôrazniť, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Ide teda aj o výživné, ktoré je bezpochyby v prospech maloletého dieťaťa.

17. Odvolací súd s poukazom na tieto skutočnosti, ktoré zvýraznil, nevzal odvolacie dôvody otca ako také, ktoré by spôsobili zmenu, resp. zrušenie samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie. Aj odvolací súd je toho názoru, že otec si musí byť vedomý toho, že pokiaľ pracuje a jeho príjem nedosahuje takú výšku, aby mohol bez akýchkoľvek pochybností hrať výživné, či už pôvodné alebo zvýšené výživné na maloletého U., musí sa zaoberať aj tou otázkou, že si má hľadať zamestnanie, v ktorom bude dosahovať vyšší príjem, a tak zabezpečovať nielen svoje náklady, ale v prvom rade výživné na maloletého syna. Už len tá skutočnosť, že všetky potreby, čo sa týka samotného života, školy a záujmové vyžitie maloletého U. zabezpečuje matka, je na otcovi, aby aspoň formou platenia výživného čiastočne sa na týchto povinnostiach voči maloletému U. zúčastňoval. Príjem otca v danom prípade preto je dôležitý pri určení samotného výživného a podľa odvolacieho súdu správne argumentoval súd prvej inštancie, keď vzal v úvahu aj potencialitu príjmu, ktorú môže otec maloletého U. dosahovať, nakoľko je zamestnaný v V., kde sú oveľa väčšie možnosti zamestnania, ako je tomu na východe F..

18. Odvolací súd preto v plnom rozsahu poukazuje na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, v zmysle ktorých súd prvej inštancie v plnom rozsahu postupoval a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča aj vychádzal. Pri určení výživného prihliadne súd vždy na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného v rozsahu ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak by sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané

majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. V tomto prípade nevyhodnotil súd prvej inštancie žiadne riziká, ktoré by otec na seba vzal, avšak poukázal v prvom rade na možnosť zvýšenia potencionalneho príjmu, ktorý by mohol byť oveľa vyšší ako príjem, ktorý dosahuje otec ako povinný z platenia výživného v súčasnej dobe.

19. Nakoľko odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že čo sa týka samotného zvýšenia výživného na maloletého U., aj podľa odvolacieho súdu je uvedená suma 140 eur mesačne na mieste na základe tých skutočností, ktoré boli prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko má za to, že bola splnená hmotnoprávna podmienka obsiahnutá v Zákone o rodine a to zmena pomerov na strane maloletého U..

20. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky odvolacie námietky otca vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, pretože sa nezakladajú na skutočnostiach, ktoré by v konaní ovplyvnili samotné rozhodnutie súdu prvej inštancie, resp. spôsobili to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd zmení, resp. zruší. Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu vysporiadal s podstatnými dôvodmi, ktoré uvádza odvolateľ vo svojom odvolaní a tieto sú obsahom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto sa nebude k nim odvolací súd opätovne vracat' a tieto opakovať, nakoľko konanie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvorí jednoliate konanie, ktoré je na seba naväzujúce.

21. Čo sa týka žiadosti otca ako povinného z platenia výživného o vykonanie testov DNA, uvedené nie je predmetom tohto konania, preto sa odvolací súd k tejto otázke vyjadrovať nebude. Otec sa musí s uvedenou problematikou obrátiť na právnu pomoc.

22. Za daného stavu odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie, čo sa týka zvýšenia výživného na maloletého U. v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny a zákonný potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP a to tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3 : 0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).